

POPIEŽIUS KALBA DIPLOMATAMS

Tautų lygybė ir mažųjų tautų vaidmuo

Sausio 12 d. Šv. Tėvas Jonas-Paulus II Vatikane pasakė tradicinę Naujametinę kalbą susirinkusiems diplomatomams. Šiuo metu su šv. Sostu diplomatinis santykius palaiko 110 valstybių.

Kalbėdamas apie religijos laisvę, popiežius pabrėžė, kad ji remiasi tarpusavio lygybe, reikalaujama gerbti orumą kitų žmonių, kuriems nekludoma veikti pagal savo sąžinę, ypač religijos reikaluose. Popiežius sakė: dideli sunkumai iškyla, kai valstybė prisiima ateistinę ideologiją. Tada atsiranda prieštaravimas tarp oficialiai skelbiamos religinės laisvės ir ateistinės propagandos. Popiežius nenurodė konkrečiai jokios valstybės, bet teigė, kad prie šio prieštaravimo šen ir ten pridedamos prievartos priemonės, kliudančios laisvai praktikuoti religiją, laisvai parinkti dvasiškį, laisvai stoti į seminarijas, katekizuoti jaunimą, nekalbant jau apie tikinčiųjų pilietinių teisių varžymus, tarsi priklausymas tikinčiųjų Bendrijai sudarytų pavojų bendrajam labui.

Toliau, neminėdamas jokio krašto, popiežius kalbėjo: yra vienas kraštas Europoje, kur ateistinė ideologija yra taip glaudžiai susijusi su valstybe, kad ateizmas yra primetamas sąžinėms, o kiekvienas religinis veiksmas draudžiamas ir griežtai baudžiamas. Stebėtojų nuomone, popiežius čia turėjo galvoje Albaniją.

Popiežius pažymėjo, kad gerai suprasta pakantos dvasia nereikia religinio abejingumo, bet pagarbą sąžinės laisvei, kuri yra viena svarbiausių laisvių, ir pagarbą skirtumui tarp politinės ir religinės sferos.

Vyriausybė negali šauktispagrindinių žmogaus teisių, jeigu jų nesilaiko savo viduje. Valstybių nepriklausomybės teisė negerbiama, kai viena šalis kursto ir remia ardomasias jėgas kitoje šalyje. Kai tame pačiame krašte siaurinamos vienos gyventojų dalies teisės, sutrypiama ir kitų teisė taikiai gyventi tame pačiame krašte.

Tarpusavio santykių lygybė suardoma, kai visam kraštui primetamas įstatymas, siauriantis mažumos grupės pilietines ir religines teises. Drauge su tarpusavio lygybės principu popiežius pabrėžė solidarumą, kurio reikia veiksmingam valstybių bendradarbiavimui. Visos pasaulio tautos priklauso viena nuo kitos.



ŠV. KAZIMIERO JUBILEJINIŲ METŲ, UŽDARYMO IŠKILMĖS aikštėje prieš šv. Kazimiero parapijos namus. Nuotraukoje prie altoriaus kun. Pranas Gavėnas, regijoninis vyskupas Dom Luciano Mendes de Almeida ir kun. Petras Urbaitis

Nuotr. A. Kublicko

Turtingos valstybės turi padėti be-sivystantiems kraštams. Reikia naujos solidarumo sistemos, kad būtų galima išspręsti begalines vargingų kraštų skolas. Solidarumas su vargstančiais kraštais reikalauja ne tik veikiai pasiūsti maisto badaujantiems, bet ir ilgalaikių mokslinių programų. Tarpusavio lygybės ir solidarumo principų vykdymas, pasak popiežiaus, naves į veiksmingesnį pasaulio bendruomenės narių bendradarbiavimą.

Dėl to esą reikia "naujos" filosofijos", kuri neskatintų smurto sprendimų ir padėtų įveikti baime, nepasitikėjimo nuotaikas, kurios paralyžuoja kai kurias valstybes. Popiežius ragino neskatinti besiplečiančių konfliktų Libane, Afganistane, Kampučijoje, daugelyje Centrinės Amerikos kraštų, tarp Irako ir Irano.

Reikia įveikti baime ir nusiginklavimo srityje, drauge kovoti su tarptautiniu terorizmu, su smurtu visose jo apraiškose, įskaitant ir smurtą prieš politinius kalinius. Savavaliaujančios valdžios, prisidengdamos saugumo dingstimi, niekšiška elgiasi su politiniais kaliniais koncentracijos stovyklose, kalėjimuose ir kitose internavimo vietose. Kai kuriais atvejais tiesiog siekiama sunaikinti jų asmenybę. Šita mūsų žmoniškumo gėda turi būti aiškiai tarptautinės visuomenės smerkiama. Žmoniškumas reikalauja užtikrinti kalinių lankymo teisę.

Popiežius neužmiršo teigiamų poslinkių tautų santykiuose, teigiamai įvertino Vatikano tarpininkavimą Čilės ir Argentinos ginče, demokratijos pažangą daugelyje šalių, Amerikos ir Sov. Sąjungos susitarimą pradėti nusiginklavimo derybas. Abiejų didžiųjų valstybių atsakomybė tik tiek pateisinama, kiek ji leidžia kitoms šalims užimti savo vietą, imtis iniciatyvos, veikti teisingomis sąlygomis ir pasaulio bendruomenės labui.

Vatikano valstybės sekretorius kardinolas Casarolis savo ruožtu diplomatomams išryškino, ką popiežius turėjo galvoje, kalbėdamas apie "dvipolę padėtį", kurią pasaulyje sukūrė dviejų didžiųjų valstybių Amerikos ir Sov. Sąjungos vaidmuo. Jų susitarimas atnaujinti derybas ginkluotės klausimais turėtų paskatinti ir kitas tautas veikliau savarankiškai reikštis pasaulyje.

Kardinolas Casaroli, kalbėdamas prancūziškai, pažymėjo, kad vadinas "dvipoliškumas" šiandien pasaulyje yra nepaneigiamas faktas. Kai kas netgi mano, kad tai gerai, nes tai sumažina nepastovumą tarptautiniuose santykiuose, nes galybės skirtumas tautų gyvenime yra natūralus reiškinys. Tačiau valstybės, pasak kardinolo, turi pareigą taip veikti, kad tie skirtumai nekektų teisingumui tautų santykiuose, nestatytų pavojun bendrojo labo.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 30.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 30.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cr. 2500,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisyti bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 700,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 50.000,00

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 64

ŽINIOS IŠ VYSKUPIJŲ

ŽAGARĖ (Joniškio raj.). 1984 m. rugpiučio 24 d. į Žagarę, pas J. E. vyskupą Julijoną STEPONAVIČIŲ, atvyko RRT įgaliotinis Petras ANILIONIS ir prisistatė: "Atvykau kaip valdžios atstovas įspėti".

Įgaliotinis vyskupui J. STEPONAVIČIUI pateikė sekančius kaltinimus:

1. Vyskupas pasirašęs po pareiškimu dėl Religinių susivienijimų nuostatų kartu su 500 kunigų.

2. Pasirašęs po Kauno arkivyskupijos kunigų pareiškimu dėl suimtų kunigų - Alfonso SVARINSKO ir Sigito TAMKEVIČIAUS.

3. Vyskupas važinėjo į atlaidus, jubilėjus ir laidotuves.

4. Meldėsi už valstybinius nusikaltėlius, pvz., neseniai Utenoje meldėsi 10-ųjų mirusių metinių proga už nusikaltėlių kan. Petrą RAUDĄ. Kan. P. RAUDA nereabilituo-

POPIEŽIUS KALBA DIPLOMATAMS

To siekiant neužtenka iškilmingų deklaracijų apie žmonių ir tautų orumą bei teises. Tokios deklaracijos turi būti vykdomos, paverčiamos darbais. O tai priklauso ne tik nuo to, kiek vykdomas tautų lygybės principas, bet ir nuo įsisąmoninimo, jog kiekviena valstybė turi savitas veikimo galimybes tarptautinėje srityje. Šitos veiklos galimybės gali būti naudojamos kiekvienos valstybės atskirai ar drauge su kitomis. Tautų sąjungos ir bendradarbiavimas stiprina atskirų valstybių veikimą, ypač tada, kai kartais padaromi svarbesni sprendimai, pasirėmus balsavimais, kuriuose kiekvienas balsas turi lygią vertę. Kardinolas Casaroli apgailestavo, kad atskirų valstybių lokaliniai konfliktai per daug dažnai priklauso nuo reikšmingesnių užsienio valstybių įsikišimo.

Lmb.

tas. Pamokslo metu vyskupas pasakęs: "Praleisti metai lageryje auka ir meile Bažnyčiai atžymėti. "Pamoksle dar paminėjo, jog mūsų tautoje šiandien skiriasi 1/3 susitūkusiųjų. Tai yra antitarybinis pasakymas."

5. Prieš kelis metus Telšiuose meldėsi už vyskupą P. RAMANAUSKĄ, ir kitus tos vyskupijos mirusius vyskopus.

6. Pokalbiuose su kunigais jis raginęs kunigus: - Reikia katekizuoti vaikus, - t.y., skatino nesilaikyti tarybinių įstatymų.

7. Kišosi į Vilniaus arkivyskupijos reikalus. Išsiuntinėjo Kurijoms raštą dėl Vilniaus arkivyskupijos Kunigų tarybos ir Konsultorių kolegijos sudarymo. Jis neturįs teisės kištis į arkivyskupijos reikalus. Valstybėje jo veikimų nepripažįsta.

Sukurstė Panevėžio vyskupijos valdytoją prel. K. DULKSNĮ savarankiškai sudaryti Kunigų tarybą ir Konsultorių kolegiją.

Čia vyskupas J. STEPONAVIČIUS priminė P. ANILIONIUI: "Jūs kišatės į Bažnyčios reikalus, pvz., reikalaujate: Kunigų tarybas ir Konsultorių kolegiją skirti tuos, kuriuos nurodote, o spaudoje, per televiziją ir radiją skelbiate, kad nesikišate į kanoninę ir liturginę Bažnyčios veiklą. Po tokių žodžių įgaliotinis, pikta pasišiūrėjęs į vyskupą, tylėjo.

Įsidėjęs įgaliotinis nepatarė Vyskupui važiuoti į Vilnių, į šv. Kazimiero atlaidų užbaigos pamaldas rugpiučio 26 d. Ekselencija į visa tai atsakė: "Nesijaučiau padaręs jokie nusikaltimo prieš civilinę valdžią. Į šv. Kazimiero iškilmes važiuosiu, nes, manau, taip bus geriau ir jums, ką apie jus užsienis pasakys, jei sužinos, kad jūs tai draudžiate?" P. ANILIONIS nerimavo, kad vyskupas gali perduoti pokalbį į "Kroniką". J. E. vyskupas J. STEPONAVIČIUS į tai teatsakė: "Aš visiems papasakosiu, kad jūs pas mane buvote ir už ką įspėjote".

- ĮVAIRIOS ŽINIOS -

- Kai sausio mėnesio pabaigoje lankėsi mūsų tarpe Aras ir Sandra

Mažeikai, "Mūsų Lietuvos" vienas redakcijos narių juos pakvietė bendradarbiauti žiniomis iš Venecuelos. Jau gautas pirmas jų laiškas su įdomiomis žiniomis, kurios bus spausdinamos mūsų spaudoje.

- Vasario 16-tos proga buvo gautas specialus prof. Urbano M.F. Meirelles sveikinimas lietuviams, kur jis linki sėkmės kovoje už kilnius tautos idealus. Jo išstis sveikinimo tekstas dedamas "Mūsų Lietuva em por-tuguês" laidoje.

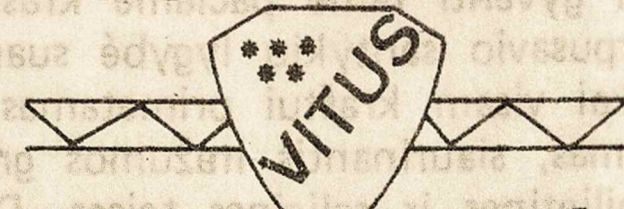
- Sausio mėnesio gale vietos knygų rinkoje pasirodė dar vienas Edito ra Brasiliense leidinys. Tai žymaus italų kino režisoriaus Pier Paolo Pasolini veikalas "Meninos de Vida", skaitomas jo pačiu svarbiausiu romanu. Iš italų kalbos originalo jį išvertė Rožė Artini Petraitienė.

- Š. m. kovo 1 dieną gautas iš dr. Vyto Naručio kvietimas Brazilijoje gyvenantiems lietuviams dalyvauti Penktajame Mokslo ir Kūrybos simpoziume lapkričio mėnesį Šiaurės Amerikoje. Visi lietuviai mokslininkai kviečiami jame dalyvauti. Platesnių informacijų galima gauti "Mūsų Lietuvos" redakcijoje.

- Vasario 16 Lituhanikos sodyboje įvyko pasitarimas lietuvių kalbos pamokų reikalui tarp Eug. Bacevičienės skautų vadovės ir BL Bendruomenės valdybos ir tarybos pirmininkų. Numatyta šiais metais taip pat turėti pamokas ir skautų sueigų metu, kurias praves Eug. Bacevičienė, vartodama Pasaulio lietuvių Bendruomenės paruoštą medžiagą. Kursai pramatomi pradėti nuo kovo vidurio.

- Kovo 16 prasidės lietuvių kalbos kursai PUC universitete. Šiomet jau turėsime du kursus. Tie, kurie praeitais metais praėjo 2 semestrus, šiemet tęs toliau trečiąjį ir ketvirtąjį semestrą. Kurie įstos šiemet, turės pirmąjį ir antrąjį pradinio kurso semestrą. Kursus praves H. Valavičius, J. Valavičienė, L. Jodelytė-Butrimavičienė ir A.D. Petraitis. Kaip ir praėjusiais metais, kursus koordinuos rašyt. Halina Mošinskienė; prieš PUC universitetą už kursus atsako BLBendruomenė.

RESTORANAS



VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 - Tel. 441.6846

SÃO CAETANO DO SUL

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

VASARIO ŠEŠIOLIKTOJI

Jonas Valavičius, BL Sąjungos – Alianča vicepirmininkas

(Tęsinys iš praeito nr.)

Mūsų tautos kovos už laisvę testamentą turime perduoti mūsų vaikams, anūkams ir visai jaunajai kartai, kad jie niekad neužmirštų Lietuvos laisvės kovos. Nuo mūsų išeivių lietuvių, gyvenančių laisvame pasaulyje, darbo, protestų, demonstracijų ir akcijų, judinančių pasaulio dėmesį, priklauso mūsų brolių ir sesių likimas Lietuvoje. Kai mes čia kelsime didesnį protestą ir sovietų persekiojimų skelbimą, tuo daugiau padėsime ir sustiprinsime mūsų tautos kovą prieš rusus Lietuvoje. Visi gerai pažįstame patarlę: – Teisybė akis drasko. Taip, Sovietams teisybė yra nemaloni ir jie jos bijosi.

Mūsų kolonijos mažėje, darbuotojų ir organizacijų narių skaičius kiekvienais metais tirpsta, nes mes negauname naujų jėgų iš tėvynės. Tačiau visi, kurie šiandien yra susirinkę šioje salėje, yra tikri lietuviai ir nesugebėjo savo tėvynės užmiršti, jos ilgisi ir viską darys, kad jai padėti. Mes turime pagalvoti apie ateitį mūsų kolonijos Brazilijoje ir kas mus atstovaus už dešimt, penkiolika ir dvidešimt metų. Lietuvos išlaisvinimo kovai ir už trisdešimt metų bus labai svarbus Brazilijos lietuvių balsas, todėl visi pagalvokite ir pasistenkite paruošti mūsų jaunąją kartą šiam svarbiam reikalui.

Mes turime perduoti jiems norą didžiuotis lietuviškumu, didžiuotis mūsų praeitimi ir istorija, iškelti mūsų tūkstančio metų kultūrinį palikimą, mūsų folklorą, dainas, papročius ir tradicijas. Turime perduoti lietuvių meilę savo kraštui ir kraujo aukas, kurias mūsų broliai ir seserys niekad nebijojo dėl tautos ir laisvės paaukoti. Mes turime jiems priminti, kad šiandien Lietuvoje gyvena mažiau negu 3 milijonai lietuvių, ir kad šiandien tikrumoje Lietuvoje turėtų būti 6 milijonai gyventojų. Sovietų okupacija, lietuvių deportacija į Sibirą nuo 1941 iki 1957 metų, pasaulinis karas, mūsų partizanų didvyriška kova, per 44 metus vergavimo sunaikino 50 procentų mūsų tautos. Tai yra daug daugiau negu žydų tautos taip išpropaguotas "holokaustas".

Mes turime dar laiko ir turime pareigą, kad vardan šių visų mūsų tautos aukų, mūsų jaunoji karta, gal kartais net mažai kalbanti lietuviškai,

suprastų ir įsisąmonintų reikalingumą tęsti ir dalyvauti mūsų kolonijos darbuose, prisidedant prie Lietuvos laisvinimo akcijų. Greitu laiku jaunoji karta turi perimti šio darbo vadovavimą iš mūsų, todėl kviečiu visus prisidėti patarimu ir paaiškinimu prie jaunimo paruošimo akcijos.

Lietuviai išeiviai visame laisvame pasaulyje kovoja ir kovos iki galutinio Lietuvos laisvės atgavimo. Mes nesame šitame darbe vieni, apleisti ar užmiršti. Mūsų darbas ir pastangos paskutiniaisiais metais randa vis didesnį ir platesnį atgarsį praktiškai visojo laisvo pasaulio opinijoje. Tai liudija Vakarų valstybių vyriausybių ir parlamentų bei spaudos atstovų stiprūs ir aiškūs pareiškimai bei parlamentų atsiesti nutarimai, kurie pabrėžia Lietuvos okupacijos neteisėtumą.

Visame pasaulyje sklinda įsitikinimas, kad tautų ir žmonių laisvė yra būtina sąlyga pastoviai taikai. Ir Popiežius Jonas Paulius II-sis parėmė lietuvių siekimus pernai Šv. Kazimiero 500 metų jubiliejaus proga, paraginęs išlaikyti savo tautines savybes ir tradicijas. Šv. Petro bazilikoje Popiežius paminėjo Šv. Kazimiero Jubiliejų įspūdingomis apeigomis, kurios buvo perduotos per televiziją ne tik Europoje, bet ir čia pas mus, Brazilijoje. Daug lietuvių dalyvavo šiose apeigose, tačiau nebuvo nei vieno lietuvių iš Lietuvos. Popiežius Jonas Paulius norėjo aplankyti Lietuvą Kazimiero metais; Sovietų rusai leidimo nedavė ir tai buvo paskelbta kelis kartus per viso laisvojo pasaulio spaudą. Šitie draudimai, varžtai ir persekiojimai labai gerai parodo tikrąjį okupanto veidą ir patvirtina, kad lietuviai neturi jokios laisvės ir nieko nevaldo savame krašte. Turi tą daryti, ką okupantas rusas nustato ir liepia.

Daugelis laisvojo pasaulio vyriausybių nustatė, kad Lietuva, Latvija ir Estija ne pačios savo noru pasirinko sovietinę santvarką, bet, kariniai okupuotos priedarta buvo įjungtos į Sovietų Sąjungą. Laisvojo pasaulio valstybės laiko, kad šis Sovietų veiksmas yra agresija ir smurto aktas, įvykdytas Molotovo - Ribentropo paktu. Daugelis vadovaujančių laisvo pasaulio valstybių nepripažįsta Sovietų Sąjungos okupacijos Baltijos kraštuose. Turime minėti Jungtines Amerikos Valstybes, Kanadą, Australiją, D. Britaniją, Vokietiją, Prancūziją, Belgiją, Airiją, Vatikaną ir kitus. Šio nepripažinimo dėka nepriklausomos Lietuvos valstybės diplomatinės ir konsularinės atstovybės veikia iki šios dienos eilėje kraštų,

išlaikydamos Lietuvos kaip nepriklausomo krašto patvirtinimą.

Lietuvos byla visame laisvame pasaulyje yra aiški, pilnai apginta ir pakartotinai pačių valstybių prezidentų patvirtinta. Pasaulis nepripažįsta ir nepripažįs Lietuvos okupacijos. Per paskutinius dešimt metų šitas nutarimas darosi kas kart aiškesnis ir stipresnis, visada pasmerkiant rusų kolonijalizmą. Noriu priminti visą eilę faktų.

a) 1975 m. gruodžio 17 d. Australijos vyriausybė atšaukė 1974 m. rugpiūčio 3 d. padarytą pripažinimą Pabaltijo valstybių įjungimo į Sovietų Sąjungą.

b) 1979 m. rugpiūčio 23 d. 45 pabaltiečiai paskelbė Maskvoje memorandumą adresuotą Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, Sovietų Sąjungos, Rytų ir Vakarų Vokietijos vyriausybėms. Jame reikalaujama pasmerkti Molotovo-Ribentropo paktą, laikyti jį niekiniu ir atitraukti sovietų kariuomenę iš Lietuvos, Latvijos ir Estijos.

c) JAV Atstovų Rūmai 1979 m. lapkričio 13 d. ir Senatas gruodžio 20 d. priėmė sutartinę rezoliuciją Nr. 200, kurioje pareiškė nuomonę, kad Prezidentas, tikrai taikai Pabaltijo srityje ir bendrai Europoje pasiekti, duotų instrukcijas JAV delegacijai Madrido konferencijoje, kad būtų siekiama pilnai įgyvendinti Helsinkio Baigminio Akto principus, liečiančius tautų lygias teises apsispręsti ir kad JAV siektų kitų valstybių paramos ir bendradarbiavimo Pabaltijo valstybių nepriklausomybei įgyvendinti.

d) 1982 m. gruodžio 14 d. Australijos Senatas priėmė rezoliuciją raginančią Australijos vyriausybę paremti Pabaltijo valstybių klausimo išskėlimą Jungtinėse Tautose.

e) 1982 m. liepos 28 d. 100 Kongreso narių kreipėsi į Brežnevą ragindami, kad būtų baigta Pabaltijo valstybių neteisėta sovietų okupacija.

f) 1983 m. sausio 13 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją siūlydamas Europos bendruomenės užsienių reikalų ministeriams perduoti Pabaltijo valstybių klausimą Jungtinių Tautų Dekolonizacijos pako-misei.

1983 m. gegužės mėn. 23 d. gautas sekantis atsakymas iš Federalinės Vokietijos Respublikos užsienio reikalų ministerijos:

Federalinės vyriausybės užsienio reikalų ministerio pavedimu dėkoju už jūsų 1983 metų kovo mėn. 25 d. raštą ir priedus

Federalinė vyriausybė yra dažnai, viešai ir aiškiai pareiškusi savo laikyseną dėl Sovietų Sąjungos įvykdytos Baltijos valstybių aneksijos: Vokietijos Federalinė Respublika nuo pat pradžios ir visą laiką šios aneksijos nepripažįsta ir nenumato to daryti.

Su draugiškais sveikinimais,

Dr. Alexander Arnot

Pasiuntinybės Patarėjas

(Bus daugiau)

ŠV. KAZIMIERAS

(Tęsinys iš praeito nr.)

L i g a i r m i r t i s .

1483 metais šv. Kazimieras pasijuto susirgęs džiova, ir tai buvo greitoji jos forma. Dėl nuolat pakilusios temperatūros visas organizmas silpo. Kadangi džiova padidina lytinį juslingumą, gydytojai dėl vyravusios tuomet klaidingos pažiūros, kaip priemonę pasveikti, jam siūlė paimti sugulovę. Artimieji sutiko, net įkalbinėjo taip pasielgti, bet šventasis atkirto: verčiau laikinąjį gyvenimą teprarasias, o ne amžinąjį. Jis pasipiktinęs priekaištavo artimiesiems, kaip jie nerausta siūlydami jam tokį dalyką, o tėvams uždraudė apie tai net užsiminti; kitos sveikatos jis nenorįs žinoti, kaip Kristų, pas kurį jis ir su šia sveikata greit nueisias.

Čia jis pasirodo esąs valios ir sąžinės didvyris 24 - 25 metų vyras, pagautas džiovos, kada lytinis gaivalas agresyviai įneša liguistą chaosą į žmogaus organizmą, aštrindamas jo juslingumą, geležine valia, apsišarvavęs Dievo malone, karališkai valdo save, savo kūną bei maištaujančius jausmus. Tai herojiškai stiprios asmenybės pavyzdys, uždegantis kiekvieną už skaistumą bėkvojantį žmogų ir aiškiai įrodantis, jog šventumas yra galimas ir pasiekiamas.

1483 metų rudenį, pradėjus šalti, jo sveikata apgaulingai lyg ir pagerėjo, ir jis su motina bei dvariškais išsirengia į Vilnių, kurį buvo pamilęs. Kalėdų švęsti sustoja Gardine ir ten uoliai dalyvauja pamaldose Vytauto Didžiojo statytoje Paimtosios dangun Marijos bažnyčioje. Po Kalėdų švenčių priiminėja su prašymais bei skundais pas jį besiveržiančius didikus, bajorus, valstiečius. Galop visai sunkiai suserga ir nebeįjėgia tęsti kelionės į Vilnių. Dar labiau sveikatai pablogėjus, skubiai iš Liublino seimo iškviečiamas tėvas, prie kurio sūnus buvo labai prisirišęs ir, nujausdamas mirtį, prašė jį kuo greičiau atvykti. Vasario 20 d. tėvas jau buvo Gardine. Atvyko ir Krokuvos vyskupas Jonas Žeževskis. Kovo pirmosiomis dienomis su reikalais iš Pskovo per Vilnių atvyksta delegacija: miesto seniūnas ir kiti, kurie nuliūdusio ir susirūpinusio karaliaus buvo labai pagarbiai priimti, išklaudyti ir apdovanoti. "Prie mūsų pasiuntinio tada mirė karaliaus sūnus", — rašo Pskovo metraštis. Kovo ketvirtą dieną

pilies koplyčioje anksti rytą, išklaudytes kaip visada šv. Mišias ir priėmęs šv. Komuniją, šv. Kazimieras sukniubo į vyskupo Jono Žeževskio rankas. Lenkų rašytoja Antonina Domanska taip aprašo šv. Kazimiero mirtį:

Atneštas Lektikoje, su didžiausiu pasigėrėjimu įsmeigė akis į altoriaus paveikslą, į Angelų Karalienės veidą, kartodamas: "Omni die dic Mariae". Per evangeliją paprašė pastatyti, klausėsi Kristaus žodžių nuleista galva. Per pakylėjimą parpuolė ant abiejų kelių, gydytojų ir dvariškių keliamas, su liūdnu priekaištu pažvelgė į juos ir tarė: "Kodėl esate tokie įkyrūs ir mane varginate, kai mano Viešpats nužengia iš dangaus?" Beklūpančiam galva žemyn nusviro ir giliame nusizeminime jis pradėjo alpti, bet, dvariškių atguldytas į nešiojamą kėdę — lektiką, atsigavo. Išgirdęs kunigo žodžius: "Štai Dievo Avinėlis", jis pagyvėjo ir visas nušvitęs kartojo: "Viešpatie, nesu vertas, kad ateitum..., bet tik tark žodį..." Celebrantas suteikė jam paskutinį kartą Švč. Sakramentą — Viatiką, tardamas: "Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kūnas tesergsti tavo sielą amžinajam gyvenimui". Po "Ite missa est", kaip paprastai, karališkasis choras užgiedojo šv. Kazimiero mylimiausią giesmę "Omni die", bet, nebaigus posmelio, kapelionas, pakeldamas ranką, nutraukė džiaugsmingą jo melodiją ir su ašaromis pradėjo "Requiem aeternam — Amžinąjį atilsį duok jam, Viešpatie".

Taip 1484 metais kovo 4-osios ankstyvą rytmetį mirtis nutraukė mūsų tautos Globėjo, karaliačio Kazimiero Jogailaičio gyvenimo himną, kurį jis Nukryžiuotojo savo Sinjoro Kristaus ir Meilingosios Motinos garbei kūrė 25 metus ir 5 mėnesius: kūrė posmelis po posmelio iš savo karališkojo neturto, skaistybės ir klusnumo poezijos dvasinių lobių. Mirė tame mieste prie Nemuno, kur persišaldęs, beklausydamas lakštingalų giesmių, prieš 50 metų amžinu miegu užmigo jo senelis Jogaila, kur po šešerių metų mirė ir jo tė-

vas, su mylimiausiojo sūnaus, mirtimi praradęs viltį įgyvendinti savo dinastinės politikos svajones — su vienyti po Jogailaičių karūna visą centrinę Europą.

Su iškilmingu liūdesiu gedulingoje procesijoje kilniojo karaliačio skaisčius kūnas buvo atvežtas į Vilnių, kuris jį sutiko su didžiausia meilės pagarbos manifestacija. Visos tos iškilmės, dalyvaujant žmonių minių minioms, dvasininkų, kunigaikščių ir didikų būriams, gedulo orumu apvainikuotam karaliui ir karalienei, ceremonijoms vadovaujant Vilniaus vyskupui Andriui Želigai, dalyvaujant Krokuvos vyskupui Jonui Žeževskui — visa tai atrodė lyg ne šermenų, bet karūnacijos iškilmės. Taip 1484 metų kovo mėnesį Lietuva buvo apvainikuota ne vytautine politinės jos šlovės karūna, bet jaunojo Kazimiero šventumo ir nekaltumo vainiku, kurio spindėjimas, 500 metų džiuginęs mūsų tautą, neturi užgesti ir mūsų bei ateinančiose kartose.

(Bus daugiau)

ŠVENTAJAM GLOBĖJUI

*Kazimierai, šventas Globėjau,
Tu mūsų tautos žiburys.
Tu amžiais Tėvynei spindėjai,
kur ilsisi Tavo širdis.*

*Globok mūsų žemę gimtinę
ir švieski teisiam kelyje,
kur meldžiasi kryžiai parimę
ir klūpo sesuo lelija.*

*Globoki mūs aukštą padangę,
kad šviestų taikos žiburiais.
Gyvoji Šviesa tenužengia
į širdis troškimais jautriais.*

*Dangaus žibury, suspindėki,
suvienyk Tėvynės vaikus.
Šviesiais idealais žavėki
ir vesk į didžiuosius taikus.*

*Išmokyk Mariją mylėti
ir žengti tyrumo taku,
gyvenimo palmę laimėti
ir džiaugtis dangaus vainiku.*

Kazimieras Račiūnas

PADĖKA

Minėdami mūsų mylimos ONOS MATELIONIENĖS mirties metines su lietuviškom pamaldom už Jos vėlę širdingai dėkojame gaušiams mišių dalyviams, o ypač maestrui Liudui Ralickui ir jo vadovaujamam chorui už gražų giesmių išpildymą.

Matelionių ir Barbaro šeimos

MŪSŲ ŽINIOS



DAR VIENAS PAVEIKSLAS KONKURSUI

Šiomis dienomis kun. Pr. Gavėnas gavo dar vieną kūrinį šv. Kazimiero paveikslų konkursui. Šį kūrinį įteikė estų kolonijos atstovė: Mia Liblik. Lietuviai Liblikų šeimą pažįsta iš senų laikų, o šiuo metu Mia Liblik dukterė organizuoja Imigrantų parodose estų skyrių. Tai dr. Erna Kuusberg, kuri visose parodose dalyvavo su estų liaudies kūriniais.

Tarp estų meno mėgėjų kaip tik ir randasi Mia Liblik. Jos kūriniai puošė įvairiomis progomis estų pasirodymus. Dauguma darbų yra ant drobės aliejaus technika. Kai kuriais atvejais įveda paausiuotus priedusdaleles. Taip pat dirba su akvarelės technika ir kartais vartoja plastinius dažus. Turi ir gana puikių darbų ant keramikos indų, lėkščių ir puodelių, peleninių.

Nors jau daug metų, kaip dirba savarankiškai, bet dar vis nori išmokti skirtingų techniku Jos meno mokytoja Diva Sanches Santucci gyvena Mookoje, kur randasi daug mūsų tautiečių.

Mia Liblik nutapytas šv. Kazimiero paveikslas nutapytas, vartojant alyvos technika, sultingų spalvų sukurtas remiantis garsioju Carlo Dolci visiems lietuviams pažįstamu kūrinium. Savo vyro João Liblik paskatinta, ponija Mia nutarė dalyvauti šv. Kazimiero paveikslų konkurse, prisidedama tuo būdu dar vienu konkursui kūrinium.

Pats konkursas ir jo sąlygos jau buvo kiek anksčiau paskelbtos "Mūsų Lietuvoje" (Žr. "Mūsų Lietuva em portugūzės" nr. 39/85). Jį organizuoja Centro Cultural Francisco Matarazzo Sobrinho kartu su Lietuvių Kazimierinių minėjimų komitetu.

Alf. D. Petraitis



Sveikiname

gimtadienio proga savo darbštūji ilgametį pirmininką

A N T A N A R U D I

ir jam širdingai linkime sveikatos ir gausios Viešpaties palaimos.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

POBŪVIS PETRO PERKUMO NAMUOSE

Praeito trečiadienio vakare, III.6, įvyko intymus, bet prasmingas pobūvis ir paminėjimas "Petro Perkumo Namuose" (Centro Social Petras Perkumas), Rua Tabajaras 556, Parque da Moóca, SP.

Tą vakarą buvo paminėtos "šv. Kazimiero Draugijos" įsikūrimo antrosios metinės (4.03.1983). Tuo pačiu buvo prisiminta, kad prieš pusantrų metų buvo įsigyti šie namai, o taip pat ir pirmosios tuose namuose gyventojos – Emilijos Pustelninkienės 84 gimtadienis.

Neskaitant pastovių Petro Perkumo Namų gyventojų, pobūvyje dalyvavo keturi šv. Kazimiero Draugijos Valdybos nariai ir kai kurie "Petro Perkumo okteto" choristai, o būtent: Liudas ir Stasys Ralickai, Vladas Jurgutis su ponija.

Laike privataus, šeimyniško pobūvio, kuriame dalyvavo ir šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. P. Gavėnas, buvo palinkėta Emilijai Pustelnikienei pasiekti 90 metų, ramiai begyvenant jos pamėgtuosiuose namuose.

Be "Ilgiausių Metų", "Parabėns a Você" čia praskambėjo dar kaikiurios tautinės mūsų dainos, kaip "Lietuva brangi" ir kitos. Tai, berods, pirmą kartą taip žaviai ir garsiai nuskambėjo tos melodijos šiuose erdvuose namuose, dabar progresyviai besiruošiančiuose tapti "Naktinės Adoracijos" parapijiniu São Paulo mini-centru"

Iš viso mums lietuviams tiek Tėvynėje, tiek Išeivijoje susidaro kai kurie sunkumai, kai mes norime kalbėti ar daryti ką nors naujo. Mūsų didelis konservatyvizmas, savotiškas individualizmas, neretai mus padaro abejingais, mažai ryžtingais ir ribotais. Todėl kalbėdami apie "Adoracijos Centrą", turime aiškinti ir aiškin-

ti savo doros valios tautiečiams, kad tai yra gana svarbus mums momentas. Jis yra ir mūsų religinio, dvasinio subrendimo svarus poreiškis. Jis reikalingas ne tik mums ir mūsų Tėvyni. Tas Naktinės Adoracijos pirmasis židinys bus įkvėpiantis pavyzdys ir kitoms parapijoms bei bendruomenėms mūsų babiloniškame didmiestyje.

"Naktinė Adoracija" Petro Perkumo Namuose, Rua Tabajaras 556, pramatomai, prasidės ateinančio gegužio pirmąjį penktadienį-šeštadienį, su aiškiai atrinktais savanoriais adoratoriais.

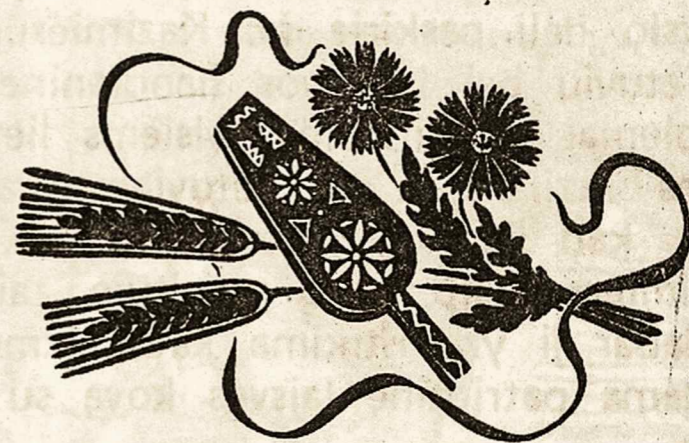
Tikimės, kad ši reta, nelengva, bet gana prasminga iniciatyva, kuri išeina iš lietuvių, gausiai pritrauks ir mūsų tautiečius ne tik iš arti, bet ir iš toli.

Be to, būtų labai prasminga ir garbinga, kad šiuo keliu eidami, mes galėtumėm dar šiek tiek plačiau, ryškiau, nuoširdžiau prisidėti ir prie bet kokios socialiai karitatyvinės akcijos mūsų plačioje tautinėje kolonijoje.

Taigi, dėkime daugiau vilties į tą mūsų **MALDOS – LABDAROS – ATGAILOS** bendrą sąjūdį bei į tikresnį Eucharistinį – Marijaninį Pamaldumą.

Visi mes, gi, gerai žinome, kad galų-gale, tik Dievas telieka mūsų didžioji viltis, mūsų stiprybė ir galutinė pergalė.

PPN krsp.



ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2 - Vila



COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

FONE: 449-4379 - S. André

EPILOGINIS ŠV. KAZIMIERO SEKMADIENIS

Sekmadienis, kovo 3 d. Aušta rytas gražus, tačiau prieš pat Mišias dangus pasidengia juodais, stambiais, skubančiais iš Rytų, debesimis, o vis dėlto aikštėje prie šv. Kazimiero parapijos būriai žmonių, kurie laukia su nekantrumu greit prasidedančių Mišių.

Na, štai — išeina procesija, kurios priekyje juda kryžius, nešamas jaunučio skauto Roberto Karsoko, o už jo gretose kiti skautai, kurie neša šv. Kazimiero statulą, kita grupė eina su vėliava, kurioje meniškai, papuoštas tautinėmis juostomis, išsiuvinėtas šventojo portretas.

Rimta, giliai susimąsčiusi, ar tyliai besimeldžianti, žygiuoja skautų vadovė Eugenija Bacevičienė, toliau seka jungtinis lietuvių choras, vadovaujamas maestro Viktoro Tatarūno, o pačiame procesijos gale São Paulo, Belem rajono Vyskupas Dom Luciano, lydimas parapijos klebono kun. Pr. Gavėno ir misionieriaus kun. P. Urbaičio.

Ant paaukštinimo, išpuošto įvairiais plakatais, kalbančiais apie šventąjį ir jo tėvynę, Mišias celebruoja Vyskupas Dom Luciano su dviem anksčiau minėtais koncelebrantais.

Lietuvių choras, diriguojamas M. Vikt. Tatarūno, vargonėliais palydint Alf. D. Petraičiui, išpildo lietuviškai ir portugaliskai Mišių giesmes. Mišių komentarus praveda stud. Audrys Tatarūnas.

Vyskupui pakvietus maldininkus susikaupti — Remos, Melskimės — prie altoriaus buvo sudeginti tikinčiųjų laiškučiai, kuriais jie stengėsi išreikšti savo prašymus Dievui per šv. Kazimiero užtatimą.

Pamokslą, labai turiningą ir pilną simpatijų lietuviams, sako Vyskupas Dom Luciano, kuris didelę savo pamokslo dalį paskiria šv. Kazimierui ir lietuvių bei Lietuvos šiandieninei problemai, primindamas visiems lietuviams-brazilams ir ne lietuviams-brazilams, kad lietuvių tautą davusį šv. Kazimierą, kaip buvo praeityje, taip ir dabar ji yra ištikima katališkumui, vesdama patriotinę laisvės kovą su



MIŠIOS

už. a. a. ADELĘ ŽARKAUSKIENĘ

mirties metinių proga (12.III.84) bus atliktos sekmdienį, kovo 17 d. 16 val. šv. Stepono bažnyčioje, Vila Anastacio.

Anastaziečiai, Žarkauskų šeimos bičiuliai ir pažįstami kviečiami dalyvauti.

Lietuvos pavergėjais. Jis su įsitikinimu tvirtino, kad ir lietuvių tautą, pagaliau, išsikovos laisvę, atgaudama nacionalinę ir politinę nepriklausomybę.

Dar smarkiau ir grėsmingiau niauškėsi dangus laike pamokslo, o prieš pat aukojimą, rodos, jis ims ir praplyš, užliedamas didžiulę žmonių minią tropikaliniu lietum, bet taip neįvyko. Įdomus supuolimas, ar kas kitas — anksčiau kalbėjęs kun. Pranas Gavėnas pranašiskai užsiminė, jog šv. Kazimieras ir šiuo atveju, kaip kada tai prie Dauguvos, padės lietuviams. Tiesa, ir Vyskupas Dom Luciano laike savo pamokslo taip pat ramino besibaiminančius žmones... Ir netikėtai, lyg koks stebuklas — didžiuliai juodi debesys suskilo į kečius dalis, o gausinga minia maldininkų vos buvo paliesta negausiais lašais.

Mišios vyksta toliau. Karštai meldžiasi Vyskupas Dom Luciano, abu jam koncelebruojantieji kunigai, visi tikintieji. Mišių pabaigoje dangus blaivēja; ir nebrukus, joms pasibaigus, vyksta Kaziuko mugė, prasidėjusi vakar, šeštadienį, su didelio užmojo prašmatnumais.

Antroji Kaziuko mugės, kermošiaus, diena taip pat yra graži, linksma, skambi ir perpildyta etnine muzika. Įvairiaspalviai paviljonai, stipriai apšviesti ir išdekoruoti nacionaliniais ornamentais bei puošmenimis, pragyveno ir pagražino visą gatvę (Juatin-diba). Atsilankę svečiai iš abiejų lietuvių parapijų (šv. Kazimiero ir šv. Juozapo, Vila Zelina) o ir aplinkiniai kaimynai, brazilai, turi gana nemažą pasirinkimą valgiuose ir gėrimuose, belankydami Brazilijos, Argentinos, Havajų, Vokietijos, Portugalijos, Italijos ir Lietuvos paviljonus.

Skamba puiki ir labai garsi disko, o vėliau ir orkestro muzika. Labai daug vietos skiriama lietuviškom melodijom, nes muzikinei daliai vadovauja talentingas radio pranešėjas Alfonsas Kubliėkas, kuris nepaprastai moka sudominti visų etninių paviljonų dalyvius ir lankytojus, kadangi

jis, diktorius A. Kubliėkas, kalba tikinčiai, sąmojingai ir gana dalykiškai, žinoma, su didele įvairios propagandos doze. Gal reiktų pabrėžti, kad Alfonsas Kubliėkas, tai asmuo, kuris moka daryti ir biznį. — lietuvių paviljoną reklamuoja visų labiausiai, garsindamas lietuvių ir Lietuvos vardą visomis jam pasiekiamomis mikrofoninėmis priemonėmis.

Iki pusnakčio vyksta audringa, nuotaikinga Kaziuko mugė, kurios metu (laike 12 val.) netrūksta vaišių, kalbų, juoko, o taip pat draugiškų, patriotinių pašnekėsių, perpildytų sentimentais Lietuvai, esančiai šiuo metu po svetimųjų jungu.

V. L.

ŠVENTĖS TRIDIENIS

Prieš šv. Kazimiero šventę jo vardo parapijoje vyko pasiruošimo tridienis, skirtas ketvirtadienį ligoniams, penktadienį bendruomenei-suaugusiems, šeštadienį jaunimui.

Ypač įspūdingas pirmasis — ligonių vakaras. Maža šv. Kazimiero koplytėlė pilna žmonių — ligonių ir juos lydinčių namiškių. Giesmės, maldos, susimąstymas, Mišios, komunija. Prisiminimas Kristaus, kuris įeina į Petro namus ir, paėmęs už rankos jo uošvę, tuoj pat ją pagydo.

Per Mišias, po komunijos, buvo teikiamas ir ligonių patepimas norintiems jį priimti ir esantiems reikiamose sąlygose.

Jaunimo vakaras buvo skirtas giliau pažvelgti į save ir jausti lyg sau pačiam Dievo statytą klausimą Adomui rojuje: "Adomai, kur esi?" Kokie tavo santykiai su Dievu? Ar tu mėgsti su juo susitikti? O gal slepisi nuo Dievo, visai nenorėdamas, kad jis įeity į tavo gyvenimą? ... — Buvo proga kiekvienam, gal pirmą kartą, prisistatyti Dievui: kas aš per vienas.

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS — Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Dra. HELGA HERING

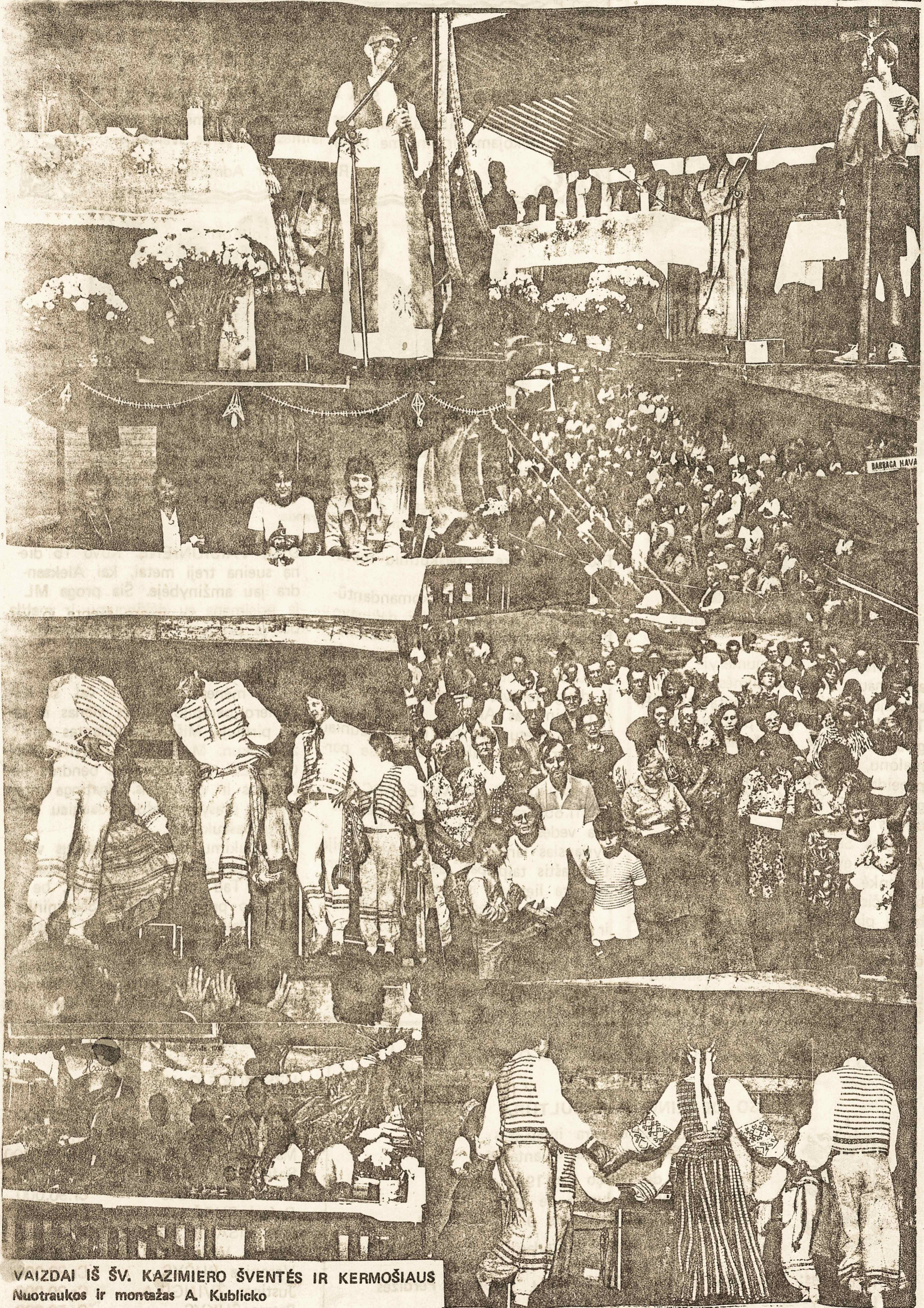
MÉDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI



VAIZDAI IŠ ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖS IR KERMOŠIAUS
Nuotraukos ir montažas A. Kublicko

MŪSŲ ŽINIOS



PULK ALBERTAS SIAUDŽIONIS

Užpraeitame ML numeryje rašėme apie naują lietuvių kilmės S. Paulo aviacijos bazės komandantą ALBERTĄ SIAUDŽIONĮ ir prašėme daugiau žinių apie jį. Mums buvo labai malonu, kai po keletos dienų mūsų pageidavimą išpildė pulkininko draugas JONAS ŠERMUKŠNIS. Jam širdingas ačiū.

Jonas Šermukšnis pasakoja, kad Albertas gyveno V. Zelinoj. Mokyklą lankė ten pat pastatuose prie bažnyčios. Aeronautikos akademiją baigė pirmuoju mokiniu. Tarnybą atliko sostinėje prezidentūroj (Palácio de Planalto), buvo tiesioginis bendradarbis Ginkluotų Pajėgų viršininko brig. generolo Waldir de Vasconcelos S. Paule. Tam tikrą laiką tarnavo

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

STEPAS ir SALOMĖJA NARUŠIAI

Mieliems ML talkininkams ir dosniems rėmėjams širdingai dėkojame ir linkime daug laimės bei geros sveikatos.

Redakcija ir Administracija



Keli iškilnių dalyviai: iš kairės Maury de Campos Dotto (Diário do Grande ABC direktorius), pulk. Albertas Siaudžionis, Jonas Šermukšnis, Margarita ir Rikardas Tijunėliai, Elias Rodrigues da Silva ir pusk. Luciano F. Casagrande.

Rio de Janeiro ir paskutiniu metu generaliniame štabe.

S. Paulo oro bazės komandantūros pervedimo cerimonijoj dalyvavo Brazilijos ginkluotų pajėgų viršininkas ministeris Waldir de Vasconcelos, S. Caetano burmistras Walter Braido ir daug lietuvių bičiulių.

Pulkininkas Albertas Siaudžionis yra 48 metų amžiaus ir yra jauniausias karininkas tokiose aukštose pareigose.

DIÁRIO DO GRANDE ABC (23.II.85) rašo, kad A. Siaudžionis yra vedęs ir turi 4 vaikus, kurių vyriausias lanko Aviacijos Akademiją. Dienraštis taip pat rašo, kad Albertas yra lietuvių imigrantų sūnus.

Mielam zeliniečiui linkime laimės ir sėkmės karinėje karjeroje.

AL. VAISIŪNIENĖS PRISIMINIMAS

ML turėjo Venezueloj bendradarbę-korespondentę, žurn. ALEKSAN-

DRA VAISIŪNIENĖ. Kovo 15 dieną sueina treji metai, kai Aleksandra jau amžinybėje. Šia proga ML ją prisimena su dėkingumu ir miltla bei ją primena savo skaitytojams.

PAMALDOS UŽ PAŠAUKIMUS

Šio mėnesio 24 d., 9 val. šv. Kazimiero parapijoj laikys vienas iš savo pirmųjų Mišių primiciantas salezietis kun. MANUEL LICINIO GONÇALVES. Pamaldos bus bendros lietuviams ir vietiniams. Ypatinga intencija – prašyti Viešpatį daugiau dvasinių pašaukimų.

Pašaukimų klausimas svarbus visiems, bet ypatingai mums, lietuviams. Tad reikia primygtinai, be perstojo prašyti "Pjūtis Šeiminką" išusti daugiau darbininkų – dvasiškų, seselių, apaštališkai nusiteikusių pasauliečių – ir j mūsų lietuviškus "dirvonus". Kad lietuviai (ir lietuvių kilmės jaunimas) išliktų ištikimi savo tėvų tikėjimui, o tuo pačiu išlaikytų is savo kultūrinį identitetą-tapatybę.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Petronėlė BANYS	Cr.30.000,
Helena VOJAVODSKIENĖ	Cr.30.000,
Magdalena JURGELEVIČIENĖ	30.000,
Sofia PILYPAVIČIUS	Cr.30.000,
Jonas PETRIKAS	Cr.90.000,
Rafael BURČIUS	Cr.35.000,
Ona LISKAUSKAITĖ LESSA	35.000,
Aldona VALAVIČIŪTĖ	Cr.50.000,
Veronica BUČYS	Cr.30.000,
Justinas ŽVINGILA	Cr.30.000,
Petras ŠUKYS	Cr.50.000,

PONTIFICIA UNIVERSIDADE CATOLICA

P U C

CURSO DE LINGUA E CULTURA LITUANA

1º Semestre para iniciantes

2º Semestre para adiantados

Início: 16 de março de 1985

Término: 29 de Junho de 1985

Aulas aos sábados: das 9 às 12 horas

Vagas limitadas



Inscrições: Rua Min. Godoy, 1029, 3º and. s/334 – Perdizes
Informações: Tel. 63-7344 – Sr. Tatarūnas